

Рис. 7.41. Общ изглед към развалините на атинския Акропол от южната му страна. Състоянието му през XIX в. От [304], т. 1, с. 160.

реплика в своята хроника: „Град Атина е бил най-прекрасният град в областта Атика. Днес от него са останали само развалини“ [195], с. 364–365.

Стига се дотам, че в края на XVI в. „научната необходимост от точни сведения за съдбата на славния град не отива по-далече от въпроса: „АТИНА СЪЩЕСТВУВА ЛИ НАИСТИНА?“ Този въпрос е зададен от един немски елинофил, Мартин Краус... ТОЙ СТАВА БЕЗСМЪРТЕН С ТОВА... ЧЕ ОТКРИВА АТИНА НАНОВО. През 1573 г. пише на Теодосий Зигомала, канцлер на константинополския патриарх и го моли да му каже: истина ли е, че родината на всички знания, както твърдят немските историци, не съществува, ЧЕ ГРАД АТИНА Е ИЗЧЕЗНАЛ ОТ ЛИЦЕТО НА ЗЕМЯТА, А НА МЯСТОТО МУ СА ОСТАНАЛИ САМО НЯКОЛКО РИБАРСКИ КОЛИБИ.

Отговорът на просветения византиец заедно с по-късното писмо от Симеон Кавасила... са ПЪРВИТЕ ТОЧНИ СВЕДЕНИЯ, успокоили немския учен ВЪВ ВРЪЗКА СЪС СЪЩЕСТВУВАНЕТО НА ГРАДА; ТЕ ХВЪРЛЯТ ПЪРВАТА СЛАБА СВЕТИНА ВЪРХУ СЪСТОЯНИЕТО НА ПАМЕТНИЦИТЕ МУ И БИТА НА НАРОДА МУ“ [195], с. 364–366. Но този народ, както ни уверява скалигеровата история, помни, че според предани-